

Ժե. դարու նշանաւոր ուղեգիր մը՝ Միշէլ Ֆեւեր, որ Թուրքիոյ մասին լաւագոյն գիրքերէն մին գրած է, եղիտիններուն մասին խօսելու առթիւ կ'ըսէ թէ փոխաբերաբար աշխարհը կամ փոքրաւոր կը կոչուին նորընծայ սեւագոյն կրօնաւորները, որ Ֆաիք ալ կը յորջորդուին (Michel Fevrier, Etat présent de la Turquie, Paris, 1675, էջ 38) և Théâtre de la Turquie, Paris, 1682, էջ 30)։ Սեւագոյններու մասին տես H. Lammeus, Etudes de Geographie et d'Ednographie orientale, MFOUSJB, (*) II, 378 և յաջորդ. Ֆաբրիկաներուն մասին՝ J. Ménant, les Yézidiz, էջ 63, որ իր տեղեկութիւնները քաղած է G. P. Badgerի The Nestorians and their Ritualsէն, I, էջ 132)։ Ձգիտնալով թէ փոխաբերաբար մէջ փոքրաւոր իմաստով գործածուած է, նահապետի մականունին այդ իմաստը չենք կրնար տալ։

3. — Ըստ Անառնանի, կոսակ բառը մէկ անգամ միայն գործածուած է հայերէնի մէջ՝ «Քոսովոյ կոսակ» (Փաստոս, Ա., 5)։ Նոյն հեղինակին համաձայն (Արմատական Բառարան, Գ., 1348), Սեբաստիոյ բարբառին մէջ կոսակ՝ պարսկական գեղեցիկ և կը նշանակէ կլորիկ, կարճուկ մաքուր։ Գարիկեան, Հոգևորի առաջին թիւին մէջ կոսակը համեմատած է Թուրքերէն Բիւլիկ, հայերէն փոխակ, գաւառաբարբառ կեռ եկ, կուճակ բառերուն հետ (Անառնան, անդ)։ Փոխակ գործածական բառ մը եղած է ուրեմն հայ ժողովուրդին գէթ մէկ մասին լեզուին մէջ։

Անառնան փոխակ բառը կը յիշէ միայն կոսակ բառին տակ, բայց անոր ստուգաբանութիւնը չի տար։

Հայերէնի մէջ կոսակ գործածուած է երկրորդ անգամ մըն ալ, Քորնեանցիի վերագրուած Ալեքսանդրոսեան մէջ (Գր. Սուրբերան, էջ 33) «Վսիսական, զգոտակ» թուումին մէջ։ Մարքելարոյ «Երանշար», էջ 120, Ծան. 2) «Վսիսական, զգոտակ» կ'ուղղէ «Սիսական»-ի կոտակին, այսինքն «Բիւր Սիսականի», և իր ուղղումը կ'ընդունի նաև Հրապարակ (Հին Հայոց Տեղւոյ անուններ, էջ 228)։

Հ. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԷՆ

ԱՄԵՆ. ՍՐԲԱԶԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺԻ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՍԱՆԱԿԱՆ

Նոյեմ. 8, ժամը 8:30ին հասաւ Ս. Սաանակ կաթ.ի վախճանումը գովուող հեռագիրը ստորագրուած Գեր. Ս. Պետրոս Արքեպիսկոպոսէ։ Ս. Պետրոսի Հայրը որոշեց անձամբ երթալ Անթիպիա՝ մասնակցելու յուղարկաւորութեան քի՛ ի դիմաց Ներսարկի Ս. Արքեպիսկոպոսի, ուր 35 արհեստի վասակած է հանգուցեալը իբրեւ կրթական, գրական եւ վարչական գործիչ, եւ 17 ամեայ լուսարարացեալ, եւ քի՛ իր կողմէ երաժշտական պարսէ մը հասուցանելու՝ երկար տարիներ (1887–1903) անձնապէս վայելած ըլլալով անոր դաստիարակչական եւ հայրական խնամքը։

Նոյեմ. 9 եւ. Սրբազան Պետրոսի ընկերակցութեամբ Ս. Վանան Վրդ.ի կես օրին կը մեկնին Երուսաղէմէն եւ Երեկոյն ժամը 7ի մօտեր կը հասնին Անթիպիա։ Պետրոս չը հասած համբուն վրայ կ'ողջունուի Գեր. Ս. Խաղ Արքեպիսկոպոսէ եւ Դպրեվանքի երկու վարդապետներէ։ Անթիպիայի Վեհաճառի պատկանէ կ'ընդունուի Գաթ. Ընդն. Փոթ. Գեր. Ս. Պետրոս Արքեպիսկոպոսէ։ Ս. Ս. Նիքիէ, Արաւազի ու Նիքիէ Արքեպիսկոպոսներէ ու կարգիկոսարանի միաբանութեան եւ Դպրեվանքի ուսանողներէն, որոց ի գլուխ կը գտնուէին Վերսապուհ Ս. Նուբայր Վրդ. եւ ուսուցչական խումբը։ Պետրոսի կ'առաջնորդուի Վեհաճառի դահլիճը, որուն կեդրոնը մահաբեմի մը վրայ գրաւած էր երանգաւոր Հայրապետի մատմիկը, ու հոն սրաբուխ հոգւոց մը կ'արտասանէ։

Նոյեմ. 11 եր. առտուն կանուխ հանգուցեալի դպալը կը տարուի Նոր Մարաշի Ս. Քառասուն Մանկանց եկեղեցին։ Դպրեվանքի կը հասնին Գեր. Սրբազան Պետրոս Արքեպիսկոպոս, եւ կը մասնակցին առաւօտեան ժամերգութեան, կը պատարարէ Ս. Նիքիէ Արք. եւ օծումը կը կատարէ Սրբազան Պետրոսը։ Նոյն օրը երեւ

(*) MFOUSJB = Mélanges de la Faculté Orientale de l'Université Saint Joseph de Beyrouth.

կոյին դադարը կը փոխադրուի Պէյրուքի Ս. Նեան նորաեւն եկեղեցին:

Նոյեմ. 12 կիր. առտուն ժամը 10ին կը սկսի Ս. Պատարագը ի ներկայութեան Լիւբանանի Հանրապետութեան Նախագահին, զինուորական ու քաղաքացիական բարձրաստիճանի պատեհականներու, օտար Հոգեւոր պետերու կամ անոնց ներկայացուցիչներուն: Հանգիստաւորապէս կը պատարագէ Ամեն. Սբաւան Պատարագը եւ Պատարագի տարւոյն, ճիշդ կէս օրին, յուրարկաւորութեան մեծաւոր քաթօրին կը նախապահէ մինչեւ Պուրնի հրապարակը: Այնտեղին Պետրոս Սբաւանի հետ իննասուրժով կը դառնայ Անթիլիաս: Յուրարկաւորութեան քաթօր ժամը 4ին կը հասնի Անթիլիաս: Այստեղ եւս Ս. Պատարագը կը նախապահէ գերեզմանի կարգին, եւ իր ձեռնով կը կնէ հոգեկոյս հանգուցեալի քաւը հողակոյսը:

Նոյեմ. 13 ք. Ամեն. Ս. Պատարագը կ'այցելի Պէյրուքի Կաթ. Փոխանորդ Տ. Նիլիէ Արեւիսկոյովին, եւ Հայ Կաթողիկոսն Տ. Գրիգոր Աղաջանեան կ'սրովիկոս-պատարարին: Նոյն օրը կ'այցելի նաեւ Ս. Նեանի Քառասուն Մանկանց, Սահակեան եւ Հանրեցիներու ազգային վարժարանները ու Մանկապարտեզները եւ Համազգային ձեռնարանը, կը շնորհակալանքներ, կը բազայեք ու կ'օրհնէ ուսուցիչներն եւ ուսանողները:

Նոյեմ. 14 ք. կ'այցելի Անթիլիասի ժամ. Վարժարան ու ներկայ կը գտնուի դասաւանդութեանց. նաեւ՝ վանքի Նախակարարանը եւ Մանկապարտեզը: Նոյն օրը փոխայցելութեան կու գայ Տ. Գրիգոր Աղաջանեան կաթ. պատարագը ընկերակցութեամբ իր ընդհ. փոխանորդին՝ Գեորգի, Պետրոս Գեորգիեան գերապաշտօնին: Սրկու հանդիպումներուն ալ տեսակցութիւնները կ'ըլլան յոյժ սիրալիք եւ համակրական:

Նոյեմ. 15 ք. Ս. Պատարագը առտուն ժամը 8ին կը մեկնի Անթիլիասէն. իրեն կ'ուղեկցին մինչեւ Սուր (Տիւրոս) նորմէր Կաթ. Տեղապահ Գեորգ. Տ. Պետրոս եւ Տ. Նազ Արեւիսկոյովները եւ Տ. Ներսէս Վրդ.: Ժամը կը հանգչի Յուպպի մեր վանքը, եւ երեկոյն ժամը 5ին կը հասնի Երուսաղէմ:

ԳՈՀՈՒՆԱԿՈՒԹԵԱՆ ՆԱՄԱԿ ՄԸ

Ամսոյ 23-ին Ամեն. Ս. Պատարագ Հայրը կը ստանայ Պաղեստինի Աւագ Բարեւորաւորեմն հետեւեալ նամակը

Government of Palestine

Chief Secretary's Office,
Jerusalem.

22nd November, 1939.

B/15/39

Your Beatitude,

I am directed by the High Commissioner to acquaint you that His Excellency has been requested by His Majesty's Principal Secretary of State for the Colonies to inform Your Beatitude that the message of gratitude and homage contained in Your Beatitude's reply to His Excellency's address on the occasion of the presentation to you of the High Berat has been conveyed to His Majesty the King, who has received it with great satisfaction.

I am,

Your Beatitude's
obedient servant,
J. S. MACPHERSON,
CHIEF SECRETARY.

His Beatitude

The Armenian Patriarch
of Jerusalem.

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՇՏՈՆԱՏՈՒՆ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՌԱՎ ԲԱՐՏՈՒՂԱՐՈՒԹԵԱՆ

B/15/39

22 Նոյեմբեր 1939

Ամենապատիւ Տէր,

Բարձր Գոմիտիի կրաննդով կը տեղեկացնեմ Ձեզի՝ թէ Նորին Վեհափառութեան պետական Գաղթային Գլխաւոր Բարեւորաւորը ինչդած է Նորին Վեհափառութեան տեղեկացնել Ձեր Ամենապատեհութեան՝ թէ այն երախտագիտական եւ հպատակութեան արտայայտութիւնը, որ կը դրուուէր Նորին Վեհափառութեան ուղեւորին Ձեր Ամենապատեհութեան պատասխանին մէջ, բարձրագոյն Հրովարտակի Ձեզի մատուցման առթիւ, ներկայացուած է Նորին Վեհափառութիւն Քաղաքին, որ ընդունած է զայն մեծ գոհունակութեամբ:

Ձեր Ամենապատեհութեան հնազանդ ծառայ

Ժ. Ս. ՄԱՔՖԵՐՍՈՆ

Աւագ Բարեւորաւոր

Նորին Ամենապատեհութիւն

Երուսաղէմի Հայոց Պատարարին

**ՄԻԻՐԻՈՑ ԲԱՐՁՐ ԳՈՄԻՍԵՐԸ
Ս. ՅԱԿՈԲԱՆ ԿԱՆԳԻՆ ՄԷՋ**

Նոյեմբերի 19, Կիրակի առաւօտ, Սիւրիոյ և Լիբանանի ծրարական Բարձր Գործխոյրը, Ս. Կազդրէի Քիւսէ, և Տիկինը, ընկերակցութեամբ երեսնապէս Քրտասական Ընդհ. Լիակառուսին Ս. Ութրէի և էր Տիկինը և այլ հետերը ընթացի ալ-ցեցեց մեր Ս. Յաղարհի Սոյր Տաճարը, Ամեն Ս. Գաւորիարը չորսը ընդունել Կրինը եկեղեցւոյ մուտքին: Տաճարին զանազան մասերը ալ-ցեցեցին վերի Նորին Վանձաթեան ցոյց տարուեցաւ Ս. Աթորոյ Գանձատան հնարակական ար-ժէքը ներկայացնող եկեղեցական զգեստներ և ա-նոթներ, որոնց ցեղարուեստական նրբութեան և արժէքը մասին Բարձր Գործխոյրը և իր հետերը չ-նեցը յայտնադիտել իրենց Կիպոսը: Ապա Նորին Վանձաթեանը Ամեն Ս. Գաւորիարը չորսը ելան Գաւորիարը մայրն, ուր Նորին Սրբազնիւնը յայտ-կարճ աւելբեմով մէ իր ընտրակալութիւնը յայտ-նեց Բարձր Գործխոյրին այն համակրական հոգա-ծաւթեանը համար, զոր ցոյց տուած է աւն Սիւ-րիոյ և Լիբանանի մէջ դուռնող Լայ Կապտանու-եալեաններն յիշեալը բարեբեղելու գործին մէջ: Նորին Վանձաթեանը իր կարգին շնորհակալու-թիւն յայտնելու իրեն ընծայածը պատուամեծալը ընդունեցութեան համար: Մեկնեցաւ մամը 10 ին-քն ապաւարութեան տակ: — Բարձր Գործխոյրը Նոյեմ. 17 Ուրբաթ օր կէտօրէ վերջ մամը 3-ին երեսնապէս Նահանգային Կառավարին հետ ալ-ցեցեւ ինչ Ս. Եարուրտեան Տաճարը, Եաւար-կէտօրէ առաջ՝ Ս. Առտաւածանայ Տաճարը, և Նոյն օր կէտօրէ վերջ Բեկիւնէմի Ս. Մննչեալ Տաճարը, և ընդհանրած՝ տեղւոյն եայ, յայն է յայտին Տեսուչեանու կողմէ:

ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԻ Տ. ՍԱՀԱԿ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՀԱՄԱՐ
Հ Ո Գ Ե Հ Ա Ն Գ Ի Ս Տ

Ամսոյ 12-ի Գերակին յատուկ Ա. Գառարազի և Հոգեհանդեսաւոր զարման հատարանեցաւ Ա. Յակոբեանից Մայր Եղանակին մէջ, ի հանդիպում հաւաք աչաք Ս. Սահակի Գաթիգիդիոսի: Բնմայն վրայ զետեղուած իր պատանաւանքան մը՝ լորան եղիկոպողտակեան իտլըր եւ շաւրկանի եւիկիտրան, սեւ շարքով ծածկուած: Գառարապեց հանդիտի Տ. Թեղաղորտ Ս. Վրդ. Խաւակեան, որ եւ բարոյզն ինչոքան ճաշալ գիրքը, իր բարոյզը դետրոպեան ի Սիւնի այս Թիւին մէջ, ինկրպիւր իր խառն բաշխութիւն: Յաւարտ բարոյզ մարդը էկեղեցեացուին հազար ճաշալ եւ շաւրկաւորապէս եւ կատարանեցաւ ծանր եւ հանդիմաւոր հոգեհանգիստեան պաշտամունքը հանդիմապատուութեամբ Ս. Մկրտիչ Արքեպ. Աղառնունիի:

ԳՐԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ
Ի ՅԱՐԳԱՆՍ ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

22 ՆՊ. ԿԻՐԱԿԻ, ԵՄ ՄԻՋՕՐԷՆԻ ԺԱՄԸ 4-ԻՆ,
ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՌԻՒԱՐԸ ԶՕՐ ԿԱԽԱՊԱՀՆԱԹԵԱՄԲ

տեղի ունեցաւ Գրական Հանդէս մը ի յիշատակ Սրբոց Թարգմանչաց վարդապետաց, Ս. Աթոռոյս Կիւսլշէնկեան Մատենադարանի մէջ, Ներգալ էր Միտանաւթիւնի իր ամբողջ կազմով, ինչպէս նաեւ ժողովուրդի ընտրանի բազմութիւն մը:

Բացման խոսքի ըրաւ Տ. Կիւրեղ Ե. Վրդդ.:
Սրտան հանդէսը ներկայացուց ոչ միայն իբրեւ
առիւթ մը, այլեւ ծայան անոնի՝ արդնց յիշատակէն
նահորումն է նա, այլ նաև այն բոլոր վաստակ
կարողներուն, որոնք իբնց միտքին և հոգիին
հարողաւ ինչնեւրք ի սպաս դրած են կայ մշակոյթի
ստեղծութեան և տակաւնութեան:

Քաղցման խոտերին յաշորդեցին՝ ՈՐՈՐ զարգարեցին՝ շարահանը, երգում է ժառ. Քաննեռ կողմէ. արտասանութիւն մը՝ ճնշող դրաբարին՝ ժառ. վարդգէ Թերթիպաւանի կողմէն. եռաձայն Ուլի մեծառնանքը՝ երգիչ խոմբէն, որ կ'դեհանարուէր Պ. Շ. Պէրպէտեանին հողմէն:

Բանախոսելու 2. Ներքև Ակինեսան Միլին Կարտ
 հայ գրականության և բանավեճառության մասին՝ Նաթանաել Կանանիան միջին դարերու, որ մինչ պատմական դատմանումս կ'ներկայարմագուրի 2-մի դարերուն մեջ, մեր մասն ապական ժր-ժիշ գրությունը կապման հայկական միջնադարուն՝ ներկայացուցմանմանս հար եղած և յոթ խողովառյալ, լեցուցեալ բարբարոսական արշաւանքներով. հետեւեալ կարելի չէր, այլ պայմաններուն մէջ, գրական միտ արդիւնք պատկեր հայ ժողովուրդէն։ Սյուսանեգրման ան այդպիսի զբախտ չընաններուն իւր իր ծոցէն դուրս բերած և անհասանել որոնեալ նուիրումն ան դրական տեսչեզգործ արխանալքի։ Յիշեց թէ ուր տեղեր ծաղկած են միջին դարերու հայ գրականութիւնը — Սեկեան, Տրդուղէտ, Հաղպատ, Գլաթմար, Տաթևի, առեկի վերջը Ամիրապետէ և հռչակ ապա՝ էլմիթածին։ Թուաց ա գրականութեան որոնք առաւել կամ նուազ տիւնանով ուսումնասիրութեան նշխ եղած և արեւելից մեզի երկեր հասած են. — իմա՛

տառերբական, ատուածաբանական, բարոյական, քաղաքական, մեկնողական, եկեղեցական, ծինական, տոնական և պատմական. իւրաքանչիւր սեռի յայտնի դէմքերը լինելով մի առ մի. նշաւակներ հանգամանորէն ծանոթաբար քանակաւորեման կամ առելականը գրականութեան վրայ, որ առաւելաբար ժողովուրդի ծոցին մէջ իրագործուած է և որ մեր մէջ մնացած է միայն հեղինակական մէկն մէջ առանց տարածութեւն նստն քանաւորողական այլ իրաւագործմանուն վրայ, Առհասարակ այս մարդին մէջ ևս փայլունքներ եղած են հեղինականները, վասնիք բաղդատաբար անհեղ ևս իրի գրել գործինչ զիտեն. Թուեց մի առ մի միջին չափու գրեթէ բոլոր յայտնի բանահմանները ծանոթանալով մասնաւորաբար իմանալով Բուլշակ մասին, Կտակած յայտնեց որ ետանուելով ցարդ հրատաքանուած քառականներ բուրն ալ իր գրչին արգասիքն ըլլային, այլ զանապա հեղինակներ գործեն՝ զորս զգոնայի որրած ըլլալով իր սեռորին մէջ ընդգործական է սրբաշուք նուագէ իր սողին վրայ»:

«Վեժեք և հետաքրքրուինք, յարեք Հ. Ակինեան հարմարեցնելով իր խօսքը, անցնալով մեր գրական նշխարներով, և զանազեք ծանօթացնենք երազային, վառելի հալը տառնած մէջ գործեր, որոնք արժէք ունին, Անտէք իրաւունքն է դուրս գալ ձեռագրային հանգստարաններէն, բաղդատութիւններով և ճշդութիւններով: Արժէ որ աշխատութիւնը դարձնենք անոնց, և նկատենք զանոնք հայ ժողովուրդի սիրուն ինկած մարդաբնութիւնը: Վեժեք և նաև հրապարակ բերենք ամբողջ հայ մատենադրութիւնը որպէսզի գիտունները առիթ ունենան զանոնք ուսումնասիրելով հետաքննելու մարդկային ծանօթութեան պարունակը: Վեժեք և ճաննանք մեր պոպարուս գործերը: Մենք պէտք է հայ ճանաչողները, ինչ որ մենք ցոյց տանք թէ իսկ ժողովուրդը եղած է ուսումնասիր, գրիչ շարժող, տեղագրագործող, որ ամէն զարուս մէջ սիրած է իր նախորդներուն դարձերը, և զոնէ ընդգրկնակելով զարէ ի զար մինչև մեր օրերը հասցունցած է զանոնք, երբ ընենք այս, այն ատեն մեր մեծագոյն յարգանքի տուրքը բերած կ'ըլլանք հայ մատենադրութեան ընդհանրապէս, և միջնադարեան մասնաշարունակութեան՝ մասնաւորապէս:»

Ամեն. Ս. Գաութիարք չոր ուղղեալ շնորհալուծեան խօսքերով վերջացուց Հ. Ակինեան իր շանկան բանաստեղծութիւնը:

Մինեռուսեցաւ Տ. Վարդապետ Արեղայի կողմէ լուսաւորի կանխելը, և ապա ներկայացուցեցաւ Տ. Օշականի «Աստուծոյ յանձնով»^(*) օրնաւատութիւնը խոսք մը ժառանգաւորներու կողմէ:

Ամեն. Ս. Գաութիարք չալոր իր գեղատնկութիւնը և շնորհակալիքը յայտնելով արուս բանաստեղծ և հանդէպին փոքարուեստական բաժինը վարդապետին, հրաւիրեց Տ. Սեդէկ վրդ. Տէրտէրեանը որ փակման խօսքն ընէ:— Լեզու Տ. Սեդէկ վրդ. անդրադառնալով Հ. Ակինեանի բանաստեղծութեան, զայն ներկայացուց հմտութեամբ լեցուն խօսք մը. յետոյ յառաջ տանելով իր խօսքը բաւա թէ մեր գրականութիւնը սիրելիքն է ի վեր դարձած և երկու երկնեաներու շուրջ Գրաբար եւ Հարաւարաբար. երկուսն ալ իրարու նետ ծնած եւ շարունակած են իրենց կենսը. որքան ատեն որ մեր գաղական գրականութիւնը տիրապետած է, միայն անոր շուրջն մէջ անդգալորէն բայց գոյ շարունակուած է, ԺԻ. զարեւն սկսեալ գրաբարը տկարացած և աշխարհաբարը սկսած է զօրանալ...: Յետոյ յարեք թէ ինչ եւրախ է որ Թարգմանչապ' մեր գաղական գրականութեան ատենին առթիւ անիկա կ'ամբողջնայ իր միւս երեսով, աշխարհական գրականութեան, շնորհիւ այս օրուան բանաստեղծութեան:

«Տէր կեցո՛ւ մայրեկողով, միայերան երգուած շալոր մերձով ու Ամեն. Ս. Գաութիարք չոր Վրդապետին յով փակեցաւ իշխատակի այս հանգեալ»:

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆՔ ԵՒ ՏՕՆԱԿԱՆՔ

Յ 5 Նոյեմ. Կիր. — Փիւս խաչ. Ժամերգութիւն էր Ս. Գաութիարք տեղի ունեցաւ Ս. Յարութեան ճանաթի մէջ Ս. Լուսաւորչի եկեղեցիին մէջ, որուն կից է այն ալոր ուր գտնուած է Յիւսուսի խաչը: «Լաւրց» չարախոսի երգեցողութեան ընթացքին, Բրիտանի խաչին մատուցել եկեղեցւոյ Ս. Սեդէկին խնկօք և ժամեկինսք փոխադրուեցաւ և զետեղուեցաւ խաչի գոնեւած տեղը: Ս. Փիւս խաչ Ս. Գաութիարքի մեծաշուք թափելը կատարուեցաւ Բրիտանի Ս. Գերեզմանին շուրջը, հանդիսարարութեամբ Ամեն. Ս. Գաութիարք չոր:— Ս. Լուսաւորչի եկեղեցիին նորոգութիւնը ընծագողն մասաւոր աւարտած է, յառաջ, զատերը և բերել սալաբլուած են ամբակուս սալաբլներով: Կը մնան միայն զատերուն

վանդակամբուս զետեղումը և այժմեան Սեղանին վրայ հայկական կաթողիկէ խորանի մը կառուցումը:

— Նոյն օր Ս. Լեւոնակապետաց եկեղեցին քարոզեց Տ. Գեորգ վրդ. ներկայացնելով խաչին զօրութիւնը, հակառակ անոր հեթանոսներէ յիմարութիւն և հրեաներէ զայլապաղուծութիւն նկատուելուն:

Յ 18 Նոյեմ. Եր. — Ս. Լեւոնակապետաց տօնին պատարագը մատուցուեցաւ համանուն եկեղեցիի մէջ. քարոզեց Տ. Շաւարշ վրդ. որ Ծմ, Զ. 2ի մէջ նկարագրուած Սերոյթէներու կեցածքէն զիտակից հաւատքի դասեր հանեց:

Յ 19 Նոյեմ. Կիր. — Ըստ ընկալեալ տվորութեան ի Ս. Լեւոնակապետաց եկեղեցին պատարագեց և քարոզեց նոյն վանքի Տեառն Տ. Վանան վրդ. Յայտ. Ա. 11ի մասին. բացատրելէ վերջը «Երեւոյանք բառին ալլաբան տառմանը, բարոյական դասեր հանեց վերոյիշեալ համարի բացատրութեանէն:

Յ 26 Նոյեմ. Կիր. — Ի Ս. Յակոբ քարոզեց Տ. Կիրեղ Ծ. վրդ., ներկայացուց սէրը իբրեւ ալլա տառքնութեանց կատարութեան անհրաժեշտ տարրը:

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԱՅՏԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Յ 23 Նոյեմ. Բշ. — Գաութիարքարան այցելեցին տեղաշար իտալական Բարձրագոյն Ժողովի Նախագահն ու անդամները, շնորհաւորելու համար Ս. Գաութիարք չոր Գանակալութիւնը:

Յ 25 Նոյեմ. Դշ. — Ամեն. Ս. Գաութիարք չալոր հետեւորդ վարդապետներով այցելեց Յունաց Գաութիարքարան շնորհաւորելու համար Երուսաղէմի Յոյն Որթնոցը Գաութիարքը, իր պաշտօնին Անդղիոյ Թագաւորի կողմէ հաստատման, և իր Գանակալութեան առթիւ Տեսակցութիւնը, երկու Գաութիարքներու միջև եղած է եղբայրական և յոյժ սիրելի:

Յ 30 Նոյեմ. Բշ. — Յունաց նորոգ հաստատուեալ Ամեն. Տ. Տիմոթէոս պատրիարքը, երեք եւպիսկոպոսներով, արշիմանդիթիւնով և սարկաւազներով, փոխադարձ այցելութեան եկաւ Ամեն. Ս. Գաութիարք չոր. երկուստեք եղան մտերմական արտայայտութիւններ:

Յ 3 Նոյեմ. Ուր. — Գաութիարքարան այցելեցին շէրէից զոյգ խախամապետներ Մ. Ուլիէլ' պետ Սեֆօրաթիմներու, և ի իշխաք շալէվի շէրցօք Առջնապետներու:

Յ 7 Նոյեմ. Դշ. — Ամեն. Ս. Գաութիարք չալոր, հետո աննշալով Լուսաւորապետ Տ. Կիրեղ Ծ. վրդ. և Աւագ-Թարգման Տ. Գաակ վրդ. փոխադարձ այցելութեան զնաց շէրէից զոյգ խախամապետներուն:

Յ 28 Նոյեմ. Կիր. — Ըստ հրաւերի Երուսաղէմի հաւաքուցաբիլ Վսեմ. Բիշիթ-Րօշի, Ամեն. Ս. Գաութիարք չալոր, հետո աննշալով Լուսաւորաբապետ Տ. Կիրեղ Ծ. վրդ. և Կէսորեան հալը առաւ Նորին Վսեմութեան ապարանքին մէջ. — ձայնի պահուն Հ. Ամենապատուութիւնը աւելի քան ժամ մը տևող հետաքրքրական տեսակցութիւն մը ունեցաւ Նորին Վսեմութեան հետ, Երուսաղէմի պատմական իշխատակներուն շուրջ:

(*) Յն ՍՈՂՆ 1936, էջ 85.